

Referat från residensdeltagares reflektioner

Lena Åman

”Även om jag växtfärgat en del under årens lopp var återigen den största lärdomen att alla växter är möjliga att använda vid färgning och att skillnaden på tid och temperatur kan avgöra hur nyanserna blir.”

”Eftersom jag ville göra en så noggrann studie i färg som möjligt använde jag mig mestadels av blad, löv, stjälkar, blomställningar och grenar, men också frökapslar och ett par rötter. Att färga rötter gav andra nyanser än väntat vilket var spännande. Att färga med färska och torra växter gör också skillnad, vilket skulle kunna bli en studie i sig.”

”Jag tänker att jag fått syn på växterna på ett annat sätt än tidigare, att det till exempel går att utvinna färg och fibrer från allt, på olika sätt.”

Hållbarhetsperspektiv:

”Nu forskas det en del på äldre växtfärgningsrecept utan kemikalier, vilket är väldigt intressant och viktigt då vi behöver komma tillbaka till fullt naturligt färgning och ha hållbarhet i fokus. Det vi gör och använder ska kunna gå tillbaka till naturen utan att åsamka någon skada på miljön. Just våtmarksväxter benämns inte inom tidig växtfärgning, förutom en del mossor, lavar, svamp och ljung.”

Jag tänker att genom att använda växter från våtmarken, som samtidigt är växter i vår närhet, till växtfärgning, utan att använda kemikalier på något sätt, är vi tillbaka till naturlig färgning. Det är fint och viktigt att ha fokus på det vi har nära, att ta det vi har, och vara öppna för de färger som kan fås fram.”

Elis Ottoson

”Genom att Jag tog material flera gånger, första gången runt midsommar och sista gången i september. Genom detta fick jag flera olika kvaliteter och kan genom det försöka förstå materialets möjligheter.”

Ang. kulturhistoriskt så var min ingång att pröva “nya” material i kombination med äldre traditionella tekniker, från halmslöjd och korgtradition.”

”Något som jag (igen) funderar över är hur tacit knowledge, tyst kunskap, kan bli högljudd. Hur kan vi förmedla kunskap (i detta fall om våtmarken, dess material och slöjdmöjligheter)? Är det genom skrifter, är det serier, är det visor? Hur delar och synliggör vi vikten av denna kunskap. Absolut kan det skrivas ner beskrivningar, men det är så många små saker som går förlorade i skrift. Skrift kan också vara ett svårt format att ta till sig (speciellt idag? när alla är så överväldigade, stressade. ständigt informationsöverflöde).”

Hållbarhetsperspektiv:

”För mig är det “det vilda” som är poängen, att befinna sig i ett liminal space, en plats som inte ska utnyttjats för människors profit. Ultimat är detta en högst politisk position för mig. Hur jag konsumerar, hur jag förhåller mig till min omvärld.”

“Det är otroligt värdefullt att få lov att ses med andra, som man kanske inte hade träffat annars. Det är lätt att slöjdande händer på sin egna kammare. Styrka i att arbeta i en grupp, alla har olika styrkor som de kan bidra med. Jag själv vill ju mest experimentera, snarare än att arbeta mot en produkt. Det var kul och inspirerande att se hur andra jobbar, höra deras tankar- både i gruppsamtal och egna samtal över lunch. Också tankar om hur arbeta vidare tillsammans uppkom.”

Simon Svennberg

”Jag har fått fylla på med nya idéer, nyfikenhet och skaparglädje men också gets möjlighet att stärka min identitet som slöjdare i mötet med likasinnade.”

”Som lärare i träslöjd vill jag att mina elever får prova på att arbeta i både färskt och torrt material och tar jag återkommande med mig eleverna ut i naturen... Då Nyköping är en kustkommun har jag efter dagarna på Vinön funderat kring om nästa utflykt möjligen kan planeras till lämplig våtmark där eleverna kan få stifta bekantskap med nya material som säv och vass.”

Harry Parr-Young

”Som med de flesta handbaserade hantverk kände jag en djup förbindelse till det förflutna - till de fysiska och emotionella processer som någon för århundraden sedan kan ha upplevt när de byggde ett liknande fartyg med sina bara händer. Jag kämpade med den fysiska smärtan av att tätt vira rep och knyta knutar under långa timmar i tre dagar, medan fingrarna svullnade och fick blåsor. Denna levda och delade erfarenhet fördjupade min respekt för hantverket på sätt jag kanske inte fullt ut hade uppskattat tidigare.”

”Inom det bredare sammanhanget av vårt ökande digitala beroende och den ständiga teknologiska innovationen var ett av mina mål att skapa en video som lyfter fram hantverkets natur. De flesta inom detta fält förstår att det finns en växande brist på kunskap, en minskande respekt och därmed ett sjunkande värde för det handgjorda objektet i dagens kultur.

Därför kan en engagerande video, skapad för den digitala världen och sociala medier, som visar svårigheterna och de olika stegen i processen, bidra till att utbilda människor om den hängivenhet, skicklighet och tid som krävs för att framställa ett föremål - och därmed uppmuntra till en större uppskattning av hantverket i denna digitalt dominerade tid.”

”Residenset var en ovärderlig erfarenhet där jag fick möjlighet att tänja på gränserna för mitt vanliga arbetsområde.”

”En intressant teknisk lärdom under byggandet av båten var insikten om hur man kan uppnå subtila kurvor genom att böja långa buntar av vass, vilket ger en mjukare och mer organisk form.”

”Förutom en fördjupad förståelse av materialets strukturella kapacitet var det djupt inspirerande att se mina medverkande kollegor manipulera dessa enkla naturmaterial för att skapa invecklade och komplexa flätade former.”

Nina Eriksén

”Det jag tar med mig från dagarna på Vinön är framför allt flera roliga bekantskaper och nya idéer kring material och teknik. Bland annat att så många olika gräs kan tvinnas och blir starka rep.”

”Framför allt tar jag med mig styrkan i att sätta igång och att inte analysera så mycket innan jag börjar. Det är bättre att analysera efteråt och göra nya försök. Jag lärde mig också några nya tekniker och imponerades av de andra slöjdare i arbete, jag lär mig alltid något nytt!”

Karin Sterner

”Jag upptäckte mitt habitat och fick vara i det, mitt habitat. (Den plats och de omständigheter där en specifik växt- eller djurart lever och kan överleva och utvecklas. Det är alltså inte bara själva platsen, som en äng, utan miljön som en viss art har anpassat sig till och trivs i.) Jag insåg vad som är mitt habitat, var jag, som slöjdande och tänkande människa (trivs) jobbar bra och vill vara. Hur jag, precis som när jag slöjdar/formger, tar det jag har och gör det jag behöver.”

”Jag har en plan och följer den. Inget ska bli klart är planen. Residenset ska hjälpa mig vara i prövandet längre, innan jag rusar vidare till resultat och produkt.”

” Genom er och platsen fick jag syn på alla växter och hur man kan slöjda med dom och sen blev jag påmind om att bästa sättet att veta är att pröva.”

”Den kunskap jag hade om våtmarkens material, främst säv, innan jag kom hit blev nu förankrad i mig som slöjdare, formgivare och person. Att läsa om ett material och hur det använts är en sak, att pröva, göra, vända och vrida är en annan.”

Anna-Kajsa Wikström

”Under mitt deltagande på slöjdresidens Vass och Blodröda segel fick jag en fördjupad kunskap och ett ökat intresse för de olika material som går att återfinna i våtmarkens landskap, hur flera av dem innehåller både långa fibrer och pigment som på olika sätt går att bereda. Genom att arbeta nära de andra deltagarna fick jag se och pröva tekniker jag inte stött på tidigare, detta gällde särskilt hur olika fibrer kan tvinnas, spinnas, flätas och slås till rep.”

”Flera av de lokalbor vi mötte visade stort intresse för residenset och vår slöjd, detta var ett glädjande gensvar vilket, hos mig, väckte en ökad lust att arbeta utifrån vad som kallas biologiskt kulturarv; att se och tolka en plats genom biologiska och kulturella processer. Särskilt är jag fortsatt intresserad av slöjden som en social process, där människor förenas och delar specifik kunskap på en särskild plats.”